

ת"ד 4817/11/11 - מדינת ישראל נגד שילה סויסה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

16 מרץ 2014

ת"ד 4817-11-11 מדינת ישראל נ' סויסה

לפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שילה סויסה

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד גולן

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום חמור, מיום 25.7.11, שעניינו, עניינו גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש, בגין אי האטה לפני מעבר חציה ונהיגה בקלות ראש, זאת בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, ללא תעודת ביטוח תקפה וללא רישיון רכב תקף.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 25.7.11, נהג הנאשם באופנוע בבני ברק, ברחוב גניחובסקי ובהגיעו בסמוך לבית מספר 20, פגע בהולך רגל שחצה את הכביש במעבר חציה המסומן במקום, איבד שליטה על האופנוע, נחבל בגופו חבלות של ממש - שברים בצלעות וקונטוזיות ריאתיות, שהצריכו אשפוז למשך 6 ימים וכן נחבל הולך הרגל, כל זאת בהיותו בלתי מורשה לנהיגה וללא רישיונות תקפים.

בנוסף, הודה הנאשם בתיק נוסף, מיום 22.5.11, שעניינו נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה, ללא תעודת ביטוח תקפה וכן עבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים וביקש לצרף שני התיקים יחד.

יצוין תחילה, כי ההליכים בתיק התמשכו באופן בלתי סביר, בשל הנאשם וההגנה, כאשר במקביל לבקשות דחיה רבות של ההגנה לגיבוש עמדה בתיק, ניתק הנאשם קשר עם בא כוחו והביא בכך לדחיות נוספות של הדיונים.

ביום 15.7.13, הודה הנאשם במיוחס לו, כאמור ובהסכמת הצדדים, נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ביום 15.10.13, שלח שירות המבחן הודעה לבית המשפט, לפיה נעשו ניסיונות רבים לזמן את הנאשם, אך ללא הועיל.

הממונה על עבודות השירות נתן חוות דעת לפיה הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

ביום 3.11.13, ביקש ב"כ הנאשם כי תינתן לנאשם הזדמנות נוספת למתן תסקיר בעניינו, בקשה אשר נדחתה תחילה, אך לאחר טיעוני הצדדים לעונש ומשהתברר כי הנאשם היה מתחת לגיל 21 במועד העבירות ונוכח חומרת העבירות בהן הורשע ועמדתה העונשית של המאשימה, נשלח הנאשם שוב לקבלת תסקיר שירות המבחן.

ביום 4.3.14, ניתן תסקיר בעניינו של הנאשם.

ביום 12.3.14, הוסיפו הצדדים טיעונים לעניין העונש, לאור התסקיר.

המאשימה עתרה לעונש הולם לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם והצורך להרתיעו מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד. בנוגע לתאונת הדרכים, טענה ב"כ המאשימה כי אך בנס הסתיים האירוע בחבלות של ממש לנאשם בלבד.

לגבי עברו התעבורתי של הנאשם, נטען כי לחובתו 2 הרשעות קודמות, אך בפועל, הרשעה קודמת 1, הנה עבירה של אי ציות לאור אדום, שהנה חלק ממסכת האירועים שבתיק המצורף והרשעה קודמת 2, הנה עבירה של נוסע ברכב.

לגבי עברו הפלילי של הנאשם, נטען כי לנאשם עבר מגוון בעבירות סמים, תקיפה, סחיטה, קשירת קשר לביצוע פשע ועוד. הנאשם ריצה עונש מאסר בן 3 חודשים, בעבודות שירות.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי תסקיר שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ויש לתת את הדעת לכך שהנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא מסר דגימות שתן לבדיקות סמים.

ב"כ המאשימה ביקשה שבית המשפט יטיל על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריא וכן פסילה ממושכת לשנים ומאסר מותנה לתקופה משמעותית.

ב"כ הנאשם, מצדו, טען כי יש ליתן דגש לכך שהנאשם הוא שנחבל חבלות של ממש קשות, בתאונה נשוא כתב האישום, נזקק לטיפולים רפואיים רבים, לגילו הצעיר של הנאשם ולכך, ששינה דרכיו מאותו מועד.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם ריפא את הפגם וכיום, אוחז ברישיון נהיגה.

לגבי מסירת דגימות שתן לבדיקות סמים, הפנה ב"כ הנאשם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, לפיה, יידרש הנאשם למסור דגימות שתן גם במהלך מאסרו.

הנאשם עצמו אמר כי הוא אדם אחר היום, הבין איזה נזק גרם לעצמו, היה מאושפז בבית החולים כתוצאה מהחבלות שנגרמו לו והוא מבקש כי בית המשפט יתחשב בתקופה שעברה ובשינוי שחל בו.

דין והכרעה

הנאשם נותן את הדין על עבירות חמורות של נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה, לרבות גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש, כמפורט לעיל.

מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

באשר לעבירה של נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה, נאמר בפסיקה -

בעפ"ת 25225-03-13, גיטנס נגד מדינת ישראל, אמרה כבוד הש' אהד:

עמוד 2

"נהיגתו של המערער היתה בהיותו בלתי מורשה. נהיגת בלתי מורשה מחייבת ענישה הולמת ומתחם הענישה יביא לידי ביטוי האינטרס החברתי שנפגע, הסכנה הטמונה לבטחונו של כל אחד מהמשתמשים בדרך מפני נהגים של בלתי מורשים וכאשר לנהיגה האסורה נלוות עבירות נוספות של נהיגה בקלות ראש וגרימת תאונה בה נפגע אדם, אז כבר לא מדובר באפשרות תיאורטית של נהג בלתי מורשה יפגע במאן שהוא אלא הלכה למעשה נהיגתו האסורה של המערער פגעה בפועל בגופו של אדם.

אמרתי כבר כנהיגה כבלתי מורשה כמוה כפצצה מתקתקת ובמקרה זה מוכיח המערער כי אכן כך לראותו.

אין מקום לסליחה ואין מקום לרחמים למי שמבצע עבירה זו לראשונה בחייו. דווקא הגישה הסלחנית שהיתה עד כה למבצעי העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה על ידי בלתי מורשים הביאה לתופעה הרווחת של נהיגה בידי בלתי מורשה פעם אחר פעם, בדיוק כפי שהיה בשני ערעורים שנשמעו היום. 18158-03-13 ו- 1279-03-13.

לפיכך העונש ההולם לעבירת נהיגה על ידי בלתי מורשה, כבר בפעם הראשונה, הוא מאסר בפועל, לא בעבודות שירות, אלא בפועל ממש. התקופה תיגזר מהנסיבות, האם יש עבירות נוספות, מה התוצאות ומה ההשלכות של אותן עבירות ואלה יש להשפיע על אורך תקופת המאסר בפועל".

בע"פ 6404/09, אבו לאלקיעאן נ' מ"י, קבעה כבוד הש' רז לוי :

"עסקינן איפוא במערער אשר אין לו רישיון, אשר הורשע כבר בעבירה של נהיגה ללא רישיון ולמרות האמור, שב ונוהג לא רק ללא רישיון, דבר כשלעצמו יש בו כדי להוות סיכון בטיחותי לכל המשתמשים בדרך, כאשר אדם שאינו מורשה כלל לנהוג, נוהג בכביש תוך שהוא מסכן את הציבור...".

ברע"פ 10563/05 קלפון נ' מ"י, קבע כבוד הש' ג'ובראן:

"המבקש הוכיח עצמו כעבריין תעבורתי מועד, אשר לא נרתע מלהפר את צווי בית-המשפט. חרף העובדה, שמעולם לא הוצא למבקש רישיון נהיגה כדין, לא נמנע מלאחוז שוב ושוב בהגה, ולנהוג ללא רישיון, תוך שהוא מסכן את חייהם של אנשים אחרים ואת חייו שלו".

בעפ"ת 1784/09 מ"י נ' זידאן מנסור, קבעה כבוד הש' אוהד:

"על חומרת העבירות שביצע המשיב אין צורך להכביר מילים. הנוהג ברכב בלא שקיבל את הכישורים והמיומנות לעשות כן, כמוהו כמי שנוהג בכלי משחית (וכרולטה רוסית עשוי לפגוע במשתמשים בדרך, אנשים חפים שניתן אילו פגע בהם לומר שהיו במקום הלא נכון בזמן הלא נכון).

הקטל בדרכים, התאונות המותירות אחריהן פגיעות קשות, נכויות קשות בדרגות כאלה ואחרות, הגורמות להרס

הקורבן ומשפחתו הקרובה, ולפגיעה בציבור כולו. על בית המשפט ליתן דעתו על הציבור העשוי להיפגע

בכביש, לציבור זה, כולל כל אחד ואחת מאיתנו. על בית המשפט לערוך את האיזון בין האינטרס הציבורי, לפיו אנשים מסוגו של המשיב לא ינהגו כלל כל עוד לא ניתן להם רישיון נהיגה, לבין האינטרס הפרטי של המשיב כנאשם/כמערער. ידו של האינטרס הציבורי על העליונה".

בעמ"ת 1636/09 אבו ראס נ' מ"י, קבעה כבוד הש' אוהד:

בעבירות אלה של נהיגת אדם בהיותו בלתי מורשה, נלוות לחומרת העבירה מסוכנות "זועקת לשמיים" העשויה להעלות במחיר דמים של חפים מפשע שיימצאו במקרה בנתיב נסיעתו של הנהג הבלתי מורשה".

בנוגע לגרם תאונת דרכים עם חבלות של ממש, נאמר בפסיקה -

ברע"פ 2564/12, קרני נגד מדינת ישראל, נאמר:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

בנסיבות אלה ולאור הערכים החברתיים שנפגעו - סיכון חיי אדם ושלטון החוק והפגיעה הקשה בהם ולאור מדיניות הענישה הנהוגת בתחום כפי שנקבע על ידי בתי המשפט בפסקי הדין הנ"ל ואחרים, הרי שמתחם הענישה הכולל בעבירות בהן הורשע הנאשם, הנו פסילה בפועל לתקופה שבין 3 חודשים, כקבוע בחוק ל-36 חודשים וכן מאסר בפועל, שירוצה בעבודות שירות או מאחורי סורג ובריה לתקופה שבין 3 חודשים ועד 12 חודשים.

לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות עברו התעבורתי והפלילי של הנאשם ונסיבותיו האישיות, יינתן משקל בקביעת העונש, במסגרת המתחם האמור.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

כאמור לעיל, מדובר בשני אישומים חמורים ואך בנס, לא הסתיימה התאונה באבדות בנפש או חבלות קשות יותר למעורבים.

הנאשם הוא שנחבל חבלות של ממש בתאונה.

הנאשם היווה סיכון של ממש לציבור עוברי הדרך והפגין את זלזולו הבוטה כלפי שלטון החוק.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

הנאשם הודה, אומנם לאחר התמשכות הליכים הרובצת לפתחו בלבד ונטל אחריות למיחוס לו בשני כתבי האישום שבנדון.

הנאשם הנו בחור צעיר, בראשית דרכו ועל פי תסקיר שירות המבחן ומבלי לפגוע בצנעת הפרט, הרי שקיים סיכוי כי הנאשם אכן הבין את חומרת מעשיו, ממוקד בשינוי חייו ולראיה, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים ממועד העבירות שבפני. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי, כמו גם פציעתו של הנאשם בתאונה, השפיעו עליו באופן שהפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס כספי בסך 2500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 13.4.14.
2. אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 8.4.14, על פי הקבוע בחוות דעת הממונה.
3. **הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע עבודות השירות לשביעות רצון ממוניו, ייגזר עליו עונש מאסר ממשי כחלופה.** הנאשם מוזהר כי עליו למסור דגימות שתן לבדיקות סמים על פי דרישת הממונה על עבודות השירות וכי סירוב למסור דגימת שתן, כאמור, יהווה עילה לריצוי תקופת המאסר מאחורי סורג ובריח.
3. 14 חודשי פסילה בפועל. הפסילה תחל לא יאוחר מיום 20.3.14, בשעה 10:00.
4. אני דנה את הנאשם ל-8 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. המאסר יחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה או לסוג הרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל לשנה וגרם תאונות דרכים עם חבלה של ממש.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד אדר ב תשע"ד, 16 מרץ 2014, במעמד הנוכחים.

